Morgenstjernen

Organ for
Jesu Kristi Kirke av Sidste Dages Hellige

*„Gjør det bekjendt over Land og i By
Herren har talet paany!"*

NUMMER 10 | 15. MAI 1922 | 1. AARGANG

Et vidne om Gud.

Av ældste *Emil Evensen,* Narvik.

> «Og Gud skal vise eder, at det som jeg har skrevet er sandt».
>
> Moroni 10 k., 29 v.

Et av de værdifuldeste litterære verker som nogensinde er blit aabenbart til menneskeslegten, fremtræder for den nuværende slegt i form av en optegnelse, kaldet «Mormons bok».

At gi en nogenlunde fuldstændig beskrivelse av alle enkeltheter forbundet med dens fremkomst og mottagelse, vil kræve adskillig megen plads, og er kanske overflødig for nærværende, idet den interesserte læser vil finde disse ting nøie forklart i kirkens historiske skrifter. Det skal være nok her at bemerke, at allerede fra første stund det blev bekjendt at Joseph Smith hadde hat sit første syn, og indtil hans martyrdød, ca. 24 aar senere, var han gjenstand for den mest hensynsløse og umenneskelige forfølgelse som nogensinde er blit nogen tildelt, og dette bl. a. av den grund, at han freidig og uten avvikelse paastod, at en Guds engel hadde aabenbart ham en optegnelse som indeholdt Amerikas fortidshistorie, og tillike Jesu Kristi evangeliums fylde, saaledes som det fra tid til anden var aabenbart til Herrens tjenere, og tilsidst av Frelseren selv under sit besøk blandt Nephis folk efter sin opstandelse.

Der blev straks rettet angrep fra alle sider for at forsøke at bevise at Joseph Smith var en lykkeridder, derfór med svindel og bedrag. Og til idag har disse angrep været gjentat, og alt er gjordt for at kuldkaste og ombringe dette verk. Man vil saaledes erindre historien om Spaldings roman m. fl. hvori er gaat tilfelts mot Joseph Smith og «Mormonkirken» paa Mormons boks bekostning.

Man har endog søkt at sætte Josephs sproglige ufuldkommenhet i forbindelse med de sproglige mangler som kritikerne har fundet ved boken.

Man maa imidlertid ikke dømme ut fra dette argument men erindre, at de folk som er omtalt i boken, og likesaa de mænd som førte optegnelserne ut gjennem tidene, ikke var saa fremskreden i sprog som vore nuværende historikere.

La os endvidere erindre, at et mundtlig sprog kan være kraftig og være istand til at fremsætte enhver tanke og idé, mens det skrevne kan være meget ufuldkommet, i særdeleshet, hvis man skal anvende sindbilleder eller hieroglyfer.

I dene forbindelse skal citeres følgende hentet fra boken: «Og se, jeg Jakob, har talt mange ord til mit folk — og jeg kan kun skrive nogen par av mine ord, paa grund av besværligheten ved at indgrave vore ord paa plater, og vi vite at det, som vi skriver paa plater, vil vedvare», Jakob 4 k., 1 v. Her omtaler denne forfatter besværligheten ved at indgrave paa plater, og vi tør sikkert gaa ut fra at baade Mormon, som har gjort et utdrag av samtlige optegnelser, og likesaa hans søn Moroni, som fuldendte disse, — følt som Jakob, og heller ikke været saa fremskredne i de nuværende benyttede sproglige former og skrivemaater, at de kunde undfly kritik.

Men bør man derfor forkaste boken, og benegte dens historiske og religiøse værdi?

Bør man ikke overveie følgende ord av Mormon, som sier i sit 8 k., 12 v.: «Og hvo som erholder denne optegnelse, og ikke fordømmer den, paa grund av de ufuldkommenheter som er i den, skal faa kundskap om større ting end disse».

For en kritiker, vil boken vistnok ha sine mange feiler, men for den sandhetssøkende vil den aapne en kundskapens og oplysningens dør, idet den derved opfylder hensigten med sin fremkomst, nemlig at gi os historien om en gren av Israels folk, som Herren ledet over til det vestlige fastland, og likesaa, en rettesnor for vort religiøse liv, ved aabenbarelsen av Frelserens evangelium.

I følge Herrens bestemmelse, adspredte han folket over den ganske jord, efter forvirringen ved taarnet. (1. Mos., 2. k., 7—9 v.). I Mormons bok er omtalt et folk, kaldet Jareds folk, som efter forvirringen blev ledet av Herren over til Amerika, hvor de landet paa nordvestkysten.

Efter sin fremkomst, formerede de sig meget hurtig, og tiltok efterhaanden i oplysning og kundskaper. Vi læser i Ether 10 k., 20—28 v. at de «arbeidet i alle slags malm, og de frembragte guld, jern, messing og allehaande metaller. Og de gjorde alle slags redskaper til at dyrke jorden med, baade til at pløie, til at saa, til at høste, til at hyppe og likeledes til at tærske med.»

Desværre gik de ogsaa meget frem i ugudelighet og hemmelige onde gjerninger, og som følge av indbyrdes kamp og krig bukket de tilslut helt under, efterladende en optegnelse som senere blev fundet, og som Moroni gjorde et utdrag av, kaldet Ethers bok.

I aar 100 f. Kr. utvandret Lehi med familie fra Jerusalem, og ledet av Herren, landet de paa vestkysten av Syd-Amerika.

Ogsaa de formerte sig hurtig og tok efterhaanden baade Syd- og Nord-Amerika i sin besiddelse. De delte sig senere i to folkestammer, det ene kaldet nephitterne og det andet lamanitterne.

Paa grund av vantro og ugudelighet, lot Herren en meget stor forbandelse komme over lamanitterne, saaledes at disse blev et mørkt og avskylig folk. Indianerne er en levning av dette folk, og forbandelsen vedblir, idet Herren har lovet at bortta denne naar de omvender sig og annammer evangeliet.

Efter sin opstandelse aabenbarte Frelseren sig for Nephis folk til hvem han prædiket om sin mission og belærte dem om Guds rike. «I er de», sier han, om hvilke jeg sa: «Jeg har andre faar, som ikke er av denne sti». Efter at han hadde betjent dem, og utvalgt apostler som skulde belære folket, opfor han til sin far.

Efter at Nephis folk var omvendt til Herren, og hadde erholdt store velsignelser, begyndte de at bortfalde til ugudelighet, hvorfor Herren lot store straffedomme komme over dem, idet han sendte krig og andre svære gjenvordigheter over deres hoder.

Uagtet dette, vandret de paa deres egne veier og henfaldt til stor ugudelighet.

Efterhaanden blev de utryddet av lamanitterne, og Moroni der senere nedgrov optegnelserne, blev vidne til deres fuldstendige ødelæggelse, der fandt sted omkring det fjerde aarhundrede efter Kristus. (Den forseglede del av optegnelserne har Herren lovet i sin egen bestemte tid at gi til sit folk i denne utdeling, saa vel som andre hellige optegnelser og oldsaker, hvis gjemmested endnu ikke er aabenbart). Historisk set, gir den verden et værdifuldt materiale til granskning og undersøkelse.

De utgravninger og fund som til forskjellige tider og paa forskjellige steder er gjort baade i Syd- og Nord-Amerika, beviser tilfulde, at dette kontinent fordum var befolket av et vindskibelig og høit utviklet folk. Og det ligger langtfra fjernt at tro, at disse kom fra den verden som var bebodd paa den tid Herren forvirrede tungemaalet og adspredte folket over «jordens hele overflate».

Hvorfra skulde de ellers komme, og hvem ellers er indianerne, andet end en levning av gamle Israel.

Bortset fra de fornuftgrunde som taler for bokens store troværdighet, fremtræder de 12 vidner som et uomstøtelig bevis for dens vidnesbyrd.

Hvem kan bestride den høitidelige ærklæring som blev git av Oliver Cowdery, Martin Harris og David Whitmer, og som de kraftig fastholdt efter at de paa grund av overtrædelser var utelukket av kirken? «Er dette verk av mennesker, vil det falde av sig selv», blev fastslaat som en kjendsgjerning for 1800 aar siden, og ligger det ikke nært at tro at forsaavidt omtalte vidne hadde utstedt nævnte erklæring, basert paa fuldstendig bedrageri, vilde de da ialfald tilkjendegi den virkelige sandhet, efter at de var utstødt og forkastet av sine tidligere meddelagtige.

Ser vi disse mænd nogensinde fragaa sit vidnesbyrd? Tvertimot!

De fastholdt til sin dødsdag, at de saa en Guds engel, og berørte platerne, hvorfra boken var oversat: «Og vi vite, at det er ved Gud, Faderens og ved vor Herres Jesus Kristi naade, at vi saa dem, og vore vidnesbyrd om at disse ting var sande».

Kjære læser, la os ihukomme Moronis ord: «Se naar I læser disse ting, dersom det er Guds vilje, at I skulde læse dem, ønsker jeg at raade eder til at erindre, hvor barmhjertig Herren har været mot menneskenes barn, fra Adams skabelse og helt ned til den tid, da I mottar disse ting, og til at overveie det i eders hjerter.

Og naar I mottar disse ting, formaner jeg eder til at adspørre Gud, den evige Fader i Kristi navn, om disse ting ikke er sande; og dersom I beder av et oprigtig hjerte og med fast forsæt samt med tro paa Kristus, vil han aabenbare sandheten derav for eder formedelst den Helligaands kraft». Moroni 10 k., 3—4 v.

Trods alle forsøk der er gjort for at kuldkaste dette verk, vil det dog for stedse staa som et levende vidne om Gud den evige Fader og om hans søn Jesus Kristus; og salig er den som fra sit inderste hjerte kan utbryte med sangeren:

«Ned fra Himlen, ut af jorden
sandets ord tilsammen kom.»

Vaarkonferansen i Bergen 1922.

Konferansen tok sin begyndelse lørdag den 15. april i de Sidste Dages Helliges lokale, Vaskerelvgt. 1 med en aftenunderholdning, arrangert av sangkoret.

Søndagsskolens konferansemøte begyndte søndag form. kl. 10½ den 16. april og ledede av præsident Oluf K. Karlsen og aapnedes med sangen: «Vær velkommen». Efter bøn av ældste Eyolf Larsen og avsyngelse av sangen: «Lad hvert et hjerte frydes», avla følgende rapporter: Br. Anton Birkeland for Haugesunds søndagsskole, forstander Sverre Jensen for Stavanger søndagsskole og præsident Oluf K. Karlsen for Bergens søndagsskole og som samtidig foreslog til opholdelse i tro og bøn samtlige søndagsskoler, saaledes som de nu er organisert, hvilket blev enstemmig vedtat. Barnas program blev derefter utført, og hvad de smaa præsterte var udmerket og rørende. Missionspræsident August S. Schow talte tilslut om paaskens betydning og Kristi store mission.

Efter at to barn var velsignet, sluttedes møtet med avsyngelsen av salmen: «Nærmere Gud til dig» og taksigelse av br. Arthur Bjørndal.

Møtet søndag efterm. kl. 3 ledede av præsident Oluf K. Karlsen og aapnedes med at koret sang: «Morgenrødens straaler bryter». Bøn av ældste Hilmar Bjørndal. Efter at koret hadde sunget: «Til kamp», ønsket præsident Karlsen velkommen, hvorefter følgende rapporter blev avlagt: For Haugesunds gren ved forstander Lars Birkeland, som samtidig frembar en hilsen fra søskende der. Sa at mange gode møter var avholdt og megen velsignelse erholdt. Der var ogsaa nogen som undersøker evangeliet og snart vilde ta skridtet fuldt ut. For Stavanger gren ved forstander Sverre Jensen, som ogsaa frembar en hilsen fra søskende der. Sa at stillingen i grenen var god, avla sit vidnesbyrd om evangeliets evige sandhet, at det var sendt til jorden i denne sidste tid i sin fylde ved Herrens tjener Joseph Smith, som var Guds profet. For Bergens gren ved præsident Oluf K. Karlsen. Præsidenten sa at et godt arbeide var utført, alle foreninger hadde arbeidet udmerket, og stillingen var tilfredsstillende.

Missionspræsident August S. Schow foreslog derefter til opholdelse i tro og bøn kirkens generalautoriteter og alle de øvrige ledende organisationer i kirken. Som præsident for den europæiske mission Orson F. Whitney, som præsident for den norske mission August S. Schow, som præsident for Bergens konferanse Oluf K. Karlsen og som konferansesekretær i Bergen søster Clara Hjørnevik.

Præsident Oluf K. Karlsen foreslog at opholde i tro og bøn som forstander for Bergens gren Oluf K. Karlsen, som missionærer i samme gren ældsterne Eyolf Larsen og Hilmar Bjørndal, som organist Alette Bjørndal, som formand for sangkoret Arthur Bjørndal med Astrid Berentsen og Lina Gundersen som raadgivere og Ragnhild Kling som kasserer og sekretær, tillikemed korets medlemmer. Som formand for dekoration og fester Arthur Bjørndal og som dørvokter Carl Bjørndal. Som forstander for Stavanger gren ældste Sverre Jensen, som sekretær, kasserer og organist Johanne Nygaard. Som forstander for Haugesunds gren Lars Birkeland med Anton Birkeland og Andreas Sjøbakken som raadgivere, som sekretær Eduarda Birkeland, vicesekretær Anna Sjøbakken og som missionær i samme gren ældste Hans Hæggen. Til avveksling blev sunget: «Fra himlens høie hvælv», hvorefter ældste Geo. A. Widsten talte til forsamlingen. Han omtalte stillingen i Drammens gren som var god og bar sit vidnesbyrd om det gjenskjænkede evige evangelium og ønsket Guds velsignelse over alle. Ældste Hans Hæggen, som virker i Haugesunds gren, bar sit vidnesbyrd om at Gud lever, at Kristus er opstanden og er vor forløser. Sa at der var en meget stor misforstaaelse i verden om forløsningen som Kristus tilveiebragte, endskjønt Bibelen lærer tydelig hvorledes den skal forstaaes. Han visste at Joseph Smith var en sand Guds profet, og dersom vi levet evangeliet efterrettelig, vilde vi bli frelst. Præsident Schow gjorde tilslut nogen bemerkninger om «Morgenstjernen» og sa bl. a., at utgivelsen av «Morgenstjernen» var et av de bedste skridt i den norske mission, at den er aldeles uundværlig, og at søskende maatte arbeide for dens utbredelse.

Møtet avsluttedes med salmen: «Vaagn op hør, røsten lyder» og taksigelse av br. Anton Birkeland.

Møtet søndag eftermiddag kl. 7 ledes av præsident Oluf K. Karlsen og aapnedes med at koret sang: «Fuld av gjerning er min dag». Bøn opsendtes av br. Martin Halvorsen. Der fortsattes med salmen: «Hør i din enbaarnes navn».

Præsidenten bød velkommen og ønsket at de som skulde tale maatte være inspirert av Guds aand; hvorefter ældste Hilmar Bjørndal talte om at der er meget som beviser at vi er Guds folk og at dette er Jesu Kristi kirke. Mønstret paa denne kirke er nøiagtig det samme som paa kirken der blev oprettet i de jødiske apostlers dage. Et andet bevis var at der altid blandt Guds folk var templer eller andre hellige steder hvor hellige ordinanser utførtes. saasom tabernaklet i ørkenen, Salomos tempel, Zerubabels tempel, der omtales i det gamle testamente, likeledes Herodes tempel, som omtales i det nye testamente. De sidste Dages Hellige har flere templer, og saadanne er absolut nødvendig blandt Guds folk.

Ældste Eyolf Larsen talte derefter om at der er mange som har den anskuelse at der ikke er forskjel paa «mormonismen» og andre kirkesamfund, men vi som et folk tror paa aabenbaring, og det er et av vore vigtigste principper, og ved dette skiller vi os ut fra alle kirkesamfund. Sa videre at det viser sig alle tider at naar evangeliet er paa jorden at de fleste mennesker er imot det og naar prestedømmet er paa jorden da arbeider djævelen mere end nogensinde for at faa magt, og der er to magter, djævelen som forsøker at faa menneskene til at tro sine fordærvelige lærdomme og Gud og Kristus med alle deres legioner engler for at frelse menneskene fra djævelens listige anslag. Taleren var tilbøielig til at tro, at menneskene hælder mest til djævelen. De fleste var imot Kristus, og de færreste trodde ham, og saaledes er det alle tider at de færreste holder sig til det sande.

Til avveksling blev sunget: «Messias han kommer». Den sidste taler var missionspræsident August S. Schow, der talte om Israels indsamling.

Møtet avsluttedes med avsyngelsen av salmen: «Vildledte sjæl» og taksigelse av br. Arthur Bjørndal.

Sangkoret i Bergens gren.

Møtet mandag aften kl. 7 ledetes av præsident Oluf K. Karlsen. Det aapnedes med salmen: «O fader lad mit hjerte faa». Bøn av ældste Hilmar Bjørndal. Der fortsattes med salmen: «Blæs sagte I storme«. Præsidenten ønsket velkommen og var glad over at se saa mange møtt frem. Rapporter blev derefter avlagt. For Haugesunds ungdomsforening ved br. Anton Birkeland, for Stavanger ungdomsforening ved forstander Sverre Jensen, for Unge mænds utdannelsesforening i Bergen ved præsident Oluf K. Karlsen, for Unge kvinders utdannelsesforening i Bergen ved søster Clara Hjørnevik, for Den kvindelige hjælpeforening i Haugesund ved søster Nikoline Pettersen, for Den kvindelige hjælpeforening i Stavanger ved forstander Sverre Jensen og for Den kvindelige hjælpeforening i Bergen ved søster Anna Smedstad.

Præsident Karlsen foreslog til opholdelse i tro og bøn samtlige foreninger tillikemed Aalesunds kvindelige hjælpeforening, hvilket blev enstemmig vedtat.

Til avveksling blev sunget: «Det spredes mer og mer», hvorefter missionspræsident August S. Schow talte over Matt. 25. kap. Møtet avsluttedes med salmen: «Tak, fader du mig livet gav» og taksigelse av ældste Eyolf Larsen.

Tirsdag aften avholdtes en vellykket fest som avslutning paa konferansen.

Konferansemøterne i Bergen var besøkt av 818 personer.

Hilmar Bjørndal,
grenssekretær.

Bergens grens sangkors besøk i Stavanger og Haugesund.

Sangkoret avreiste fra Bergen onsdag aften kl. 10 den 12. april med D/S «Sandnes». Kl. 9 skjærtorsdag morgen la skibet til kaien i Stavanger. Sangerne gik iland og blev mottat av forstander Sverre Jensen for Stavanger gren, som ledsaget dem til lokalet Østervaag 20, hvor Stavanger kvindeforening hadde dækket et langt bord, som de plaserte sig rundt og spiste en deilig frokost. Da frokosten var færdig, begav de sig paa vei til N. F. V. F.s lokaler, som var leiet for anledningen, og her skulde avholdes et møte og en aftenunderholdning.

Møtet begyndte kl. 11 fm. og ledes av forstander Sverre Jensen og aapnedes med en kort sang: «Fuld av gjerning er min dag». Bøn opsendtes av præsident Oluf K. Karlsen. Der fortsattes med avsyngelsen av salmen: «Hør i din enbaarnes navn». Forst. Sverre Jensen ønsket velkommen, hvorefter han anmodet missionspræsident August S. Schow at tale. Præsidenten gjorde nogen bemerkninger om skjærtorsdag, som mindet om Jesu missions fuldendelse, han som led og døde for vore synder. Præsidenten berørte ogsaa litt om sin mission i denne by for 44 aar siden. Paa denne mission hadde han besøkt mange forskjellige religiøse møter, men den sande og rette lære var aldrig fremlagt i nogen av dem. Endskjønt Kristus har vist os eksemplet og vi skulde følge i hans fotspor. Formedels aabenbaring er vi sikker paa at denne lære er til saliggjørelse for alle mennesker. Sa ogsaa at enhver vilde bli dømt efter sine gjerninger, men gjennem daaben kunde syndernes forladelse erholdes. — Paaviste barnedaabens urigtighet og unødvendighet og voksen daabs nødvendighet. Omtalte missionærernes store opofrelser, og hadde selv virket som missionær henved 10 aar, og dette folk gjør mere for deres religiøse tro end noget andet folk. Bar sit vidnesbyrd om evangeliets egthet, at Gud lever og at Jesus Kristus er Guds levende søn. — Koret sang til avveksling: «Naar hjertet for det sande slaar». Ældste Eyolf Larsen talte derefter over 11. troesartikel som lyder: «Vi fordre ret til at dyrke Gud den almægtige i overensstemmelse med vor egen samvittighets bydende og indrømme alle mennesker den samme rettighet; lad dem tilbede hvad som helst, hvor som helst og paa hvilken som helst maate de behager.» Sa at menneskene naar de kommer saa langt at de indrømmer alle samme rettigheter, da vilde toleransen komme og intoleransen forsvinde. Bar vidnesbyrd om at aabenbaring er nødvendig, at engelen, der omtales i Aab. 14. k., 6—7 v., som fløi midt gjennem himmelen med et evig evangelium at forkynde dem som bor paa jorden, var kommet til jorden, og at evangeliet nu prædikes til alle folk,

Forstander Sverre Jensen takket dirigent og sangkor for deres besøk i Stavanger.

Møtet sluttedes med at koret sang: «Messias han kommer». Taksigelse av ældste Hilmar Bjørndal.

Efter møtet blev sangkoret invitert at spise middag paa kafé. Flere gode og velsmagende retter blev servert. Efter middagen besaaes byen.

Kl. 5 aapnedes aftenunderholdningen og ledet av korets formand br. Arthur Bjørndal, der oplyste at koret først skulde synge en sang: «Solnedgang», saa vilde præs. Oluf K. Karlsen holde bøn, hvorefter programmet vilde bli utført. Programmet var følgende: Beethovens lovsang, Mester se uveiret truer, O, syng, syng med fryd. Menuet, violin og orgel. Mandskvartet. Deklamation, Ildprofeten av søster Clara Hjørnevik. Soomis song. Tale av missionspræsident August S. Schow.

Præsidenten sa at sang og musik er noget av vor religion, og de hundreder av menigheter indenfor kirken har deres sangkor. Sang og musik stemmer sindene til andagt. Omtalte Tabernaklets store sangkor og Orgel. I Amerika var det en prisbelønning for det bedste sangkor, og de dygtigste amerikanske kritikere var enig i at Tabernaklet var det bedste. Talte ogsaa om forholdene i Zion. Der lever alle i fred og alle taaler hverandre, og der arbeides altid for at leve i god religiøs forstaaelse med alle samfund. Denne religion vilde bli den ledende og den gjør mest fremgang. Takket Bergens sangkor for deres fremmøte og for søskendes velvillighet og venlighet i Stavanger. Tilslut sang koret: «Herre du sterke». Taksigelse av ældste Hilmar Bjørndal.

Tilstede ved møtet og aftenunderholdningen var tilsammen ca. 225.

Efter aftenunderholdningen samledes sangerne i lokalet Østervaag 20, hvor der var dækket til aftens. Da klokken var 8 gik de ombord i skibet, som avgik fra Stavanger kl. 8½ og var i Haugesund kl. 12 midnat. Paa bryggen var møtt frem forstander Lars Birkeland og ældste Hans Hæggen med flere søskende, der alle uttrykte sin glæde over sangkorets besøk. Først gik veien til lokalet Thuhauggt. 5, hvorefter de besøkende blev inkvartert hos forskjellige søskende og paa hotel for at hvile og sove om natten. Det maa i sandhet sies at man kom til søskende.

Langfredag morgen kl. 9 spistes frokost paa lokalet. Kvindeforeningens bestyrelse hadde dækket to borde med deilige smørrebrød og chokolade, der smakte fortræffelig.

Møtet kl. 11 i Goodtemplarnes lokale som var leiet, ledendes av forstander Lars Birkeland og aapnedes med at koret sang: «Jorden med sit blomsterflor». Bøn av broder Arthur Bjørndal. Der fortsattes med salmen: «Lader Guds aand stille hvisken, stadig lyde i din sjæl». Forstander Lars Birkeland ønsket velkommen, hvorefter ældste Hilmar Bjørndal talte til de forsamlede. Han uttrykte sin glæde over at være en evangeliets budbærer og sa at den største glæde til en missionær er naar menneskene var villig at lytte til dem og la sig undervise om ting henhørende til frelse og ophøielse. Bar sit vidnesbyrd om evangeliets sandhet og Joseph Smith som en Guds profet. Forstander Sverre Jensen talte om evangeliets storhet og nødvendigheten for menneskene at annamme det. Bar sit vidnesbyrd om dets guddommelighet. — Til avveksling blev sunget: «Hør i din enbaarnes navn». Tiden blev nu overlat til præsident Oluf K. Karlsen. Præsidenten var taknemlig for anledningen at bære sit vidnesbyrd. Sa videre at mange mennesker tror vi er taapelige ved at tro paa disse lærdomme som vi lærer, men dersom de hadde kundskap om disse lærdomme da vilde de søke mere efter disse, end efter de ting som er nødvendige til livets ophold. — Gjorde ogsaa nogen bemerkninger om Langfredag som mindet om Jesus Kristus lidelse og død paa korset, og sa at frelse kan ikke erholdes bare ved at tro dette, men at det var nødvendig at omvende sig fra alt som ikke var overensstemmende med Guds vilje. Dette sa Kristus selv og vi fastholder bestemt at vi maa gjøre noget for at bli frelst. Der er mange store og ophøiede principper i evangeliet, men princippene tro, omvendelse og daab er først nødvendig at adlyde før de større velsignelser kan erholdes. Nedbad Guds velsignelse over alle i Jesu Kristi navn. Den næste taler var ældste Eyolf Larsen, som talte om utvikling. Alle mennesker skulde utvikle sine talenter, fordoble dem, ja, fordoble dem mange ganger. Vi som et folk stræber for at hjælpe menneskene at bli utviklet, at de kan komme ind paa fuldkommenhetens vei. Bar sit vidnesbyrd, haabet og ønsket at alle menneskers øine maatte bli oplatt for det som er ret og sandt. Sidste taler var missionspræsident August S. Schow, der talte om hvad det er som gjør at missionærer gaar ut paa mission, at det er hverken løn eller personlig vinding som gjør det, men at det er den levende tro hos dem og som de ønsker at andre mennesker skal bli delagtig i. De samme forjættelser lyder i vore dager som i fordums dager at hver som tror og blir døpt skal bli salig. Bar tilslut vidnesbyrd om evangeliets gjengivelse og nødvendigheten av myndighet at utføre daab og at Gud er med sit folk. Møtet sluttedes med at koret sang: «Fuld av gjerning er min dag». Taksigelse av broder Anton Birkeland.

Kl. 1½ efterm. var sangerne invitert at spise middag paa pensionat. Efter middag tok de en utflugt til en av byens vakre naturparker, Haraldsvang, hvor de sang nogen sange. Derefter gik veien til Haraldstøtten, der er reist som et historisk minde om kong Harald Haarfagre der samlet alle Norges fylker under et kongerike.

Aftenunderholdningen aapnedes kl. 6 efterm. og ledede av broder Arthur Bjørndal. Efter at koret hadde sunget: «Solnedgang», og bøn opsendt av præsident August S. Schow blev det samme program git som i Stavanger. Taksigelse av ældste Hans Hæggen.

Møtet og aftenunderholdningen var tilsammen besøkt av ca. 480 personer.

Efter aftenunderholdningen samledes sangere og andre deltagere paa lokalet hvor der blev servert aftens.

Forstander Lars Birkeland benyttet anledningen at si hjertelig tak til alle deltagere. Hvorefter missionspræsident August S. Schow takket brødrene og søstrene i Haugesund for alt arbeide som var gjort for at hygge de besøkende.

De besøkende forblev paa lokalet til det var tid at gaa ombord i skibet som skulde føre dem til Bergen.

Hilmar Bjørndal.

Korrespondanse.

Salt Lake City, 10. april 1922.

Præsident Aug. S. Schow.

Kjære broder.

Tusen tak for «Morgenstjernen», du sendte mig. Jeg prøver at faa nogen abonnenter før jeg sender betalingen. Jeg gratulerer dig og de norske hellige for den fremgang som er gjort i Norge under de nærværende omstændigheter. «Morgenstjernen» er smukt utstyrt og saa interessant helt igjennem. Du kan neppe forestille dig saa længe du er derover hvor interessant det er for os her hjemme at læse missionsrapporter og breve fra vore missionærer som arbeider i vort fødeland, og vore bønner opstiger altid til den almægtige Gud om at inspirere og beskytte vore ældster som er kaldte som «budbærere av vor Mesters evangelium. O, jeg skulde ønske at min røst kunde række mine venner over i Norge, og jeg bare kunde uttrykke mit hjertes følelser, at nu efter 50 aar i kirken er min tro sterkere end nogensinde før om profeten Smiths guddommelige mission.

Vi har hat en udmerket konferanse igjen. Præsident Grant holdt en kraftig tale ved konferansens aapning, de tilstedeværende, antagelig ti tusen sjæle, sat som de var fastbunden ved at lytte til hans kraftige tale. I vor skandinaviske konferanse like efter konferansen i Tabernaklet var slut, møtte vi i Assembly Hall henved tre tusen sjæle. Det skandinaviske sangkor under ledelse av vor dygtige sangleder Reider Warring sang med saadan inspiration og takt, at de høstet rosende omtale.

Apostel John A. Widtsoe var med os og gav os en udmerket tale paa norsk. Han er en elskværdig mand, og jeg haaber med tiden de hellige i Norge vil faa ham at se.

En ting av interesse i forbindelse med frugten av mormonismen, og det er værd at vite, jeg behandlet dette i vor skandinaviske konferanse, jeg oplæste to rapporter fra Warden (Superintendent) for staten Utahs slaveri, og hvad finder vi deri, jo, at ut av 40 000 skandinaver i Utah var der i de sidste to aar kun to skandinaver i statens fængsel, og dette bare for smaa forseelser.

Maatte Gud velsigne dig og de norske hellige, og maatte vi alle være istand til at være tro indtil enden av vor jordiske vandring, for løftet om et evigt liv i Gud vor faders rike er paa betingelse av trofasthet til enden, hvor sørgelig vilde det ikke være om vi skulde forspilde vor ret og tape livets krone.

Undskyld mit lange brev, men mit hele hjerte er i hvad verden kalder mormonismen, og jeg benytter hver leilighet til at prædike samme til mine medmennesker.

Jeg forstaar det er næsten umulig at faa pas til at sende dig hjælp, de vil ikke gi pas til mormonmissionærer, er det sidste jeg har hørt.

Venlig hilsen til alle som maatte høre fra mig igjennem Dem, præsident.

Din broder i evangeliet
C. M. Nielsen.

Daab.

Martha L. Schjolseth og Osvald J. F. Johansen, blev døpt i Trondhjem den 20. april. Begge mottok haandspaalæggelse straks efter daaben. Handlingene blev utført av præsident Erastus Johnsen og ældste Heber J. Gustafsson.

Daabshandling utførtes lørdag 29. mai i Stavanger gren. Handlingen foretoges av missionær Hans Hæggen. Endel søskende var tilstede.

Følgende personer blev døpt i Kristiania lørdag 6. mai under præsidium av missionspræsident August S. Schow: Karl Theodor Jensen, Anna Nilsine Olsen, Alfred Gothard Johansen, Anna Gerti Syversen, Torolf Emilius Syversen.

Daaben forrettedes av ældste Otto Gebhardt.

En ganske stor forsamling var tilstede, ca. 50, baade søskende og venner.

INDHOLD:

Et vidne om Gud 145
Vaarkonferansen i Bergen. 149
Bergens gr. sangkors besøk i Stavanger og Haugesund. 154
Korrespondanse 159
Daab 160

Utgit og forlagt av AUG. S. SCHOW, Osterhausgt. 27, Kristiania.
Trykt i Arbeidernes Aktietrykkeri, Kristiania.